

college van regisseurs, welks leden beurtelings de leiding op zich nemen. De directeur moet niet ook tooneelspeler en de tooneelspeler niet ook regisseur zijn. Altijd plaatse zich de directeur boven alle partijen. In de kleine wereld van het op te voeren stuk zij de regisseur de leider, de baas van alles en allen, die alleen verantwoording schuldig is aan den directeur. Hoog stelt Lothar zijne eischen, maar wie minder vraagt onderschat de hooge beteekenis van het Tooneel.

Op de verlanglijst der redactie staat niet alleen de goede tooneelgeschiedenis van ons vaderland!

NIEUWE BOEKEN.

Amsterdam in de zeventiende eeuw, door dr. A. Bredius, dr. H. Brugmans, prof. dr. G. Kalf, dr. G. W. Kernkamp, D. S. Meijer Jr., prof. dr. H. C. Rogge, D. F. Scheurleer, A.

W. Weissman, met een voorrede van prof. dr. P. J. Blok. W. P. van Stockum & Zoon te 's Gravenhage (aflev. 1 tot 12). — Van dit prachtwerk is onlangs verschenen de 12^e aflevering. Er zullen nog dertien afleveringen volgen. Wij kunnen dus reeds oordeelen over de wijze, waarop de firma Van Stockum uitvoering geeft aan haar voornemen om het oude Amsterdam in woord en beeld te doen herleven voor den Nederlander, die nog altijd met trots gewaagt van het glanstijdperk onzer geschiedenis. Oorspronkelijk van plan eene serie belangwekkende historieprenten, voornamelijk oudstadsgezichten te doen verschijnen in mooie reproducties, hebben de uitgevers allereerst zich gewend tot den kundigen, beminnelijken Amsterdamschen archivaris Mr. N. de Roever, die hun het denkbeeld aan de hand deed liever een mooi werk over Amsterdam het

licht te doen zien. Maar de arbeidzame man, die zoozeer zijn vak liefhad, ging kort daarop in de eeuwige rust. Met nog zooveel meer, overleefde hem het plan voor deze prachtige uitgaaf.

Wij willen voorloopig enkel de aandacht vestigen op het uiterlijke van dit nationale werk, overtuigd dat de lezer, evenals wij, eene verdere aanbeveling van den uiterst degelijken tekst overbodig zal achten, nu de namen van beroemde en om hunne degelijkheid geëerde deskundigen als medewerkers genoemd zijn.

Op groot papier gedrukt, met fraaie letters, bevat dit boek zóóvele illustraties, dat men maar enkele pagina's kan vinden, waarop geen prent of fac-simile voorkomt. Niet alleen rijk — ook smaakvol is de illustratie. Allereerst een woord van hartelijke instemming voor de wijze, waarop men heeft bevredigd de steeds meer algemeen gevoelde behoefte aan eigenlijke boekversiering. De uitgevers hebben geen nieuwe kop- en sluitstukken laten ontwerpen door moderne teekenaars, doch geput uit den rijken voorraad, die de oud-Nederlandsche kunstenaars hebben nagelaten. Er is gebruik gemaakt van de ontwerpen voor versiering van gouden en zilveren voorwerpen door de Nederlandsche meesters, die zich Sylvius en Michel Le Blond (ook Blondus) noemden, van ontwerpen door Gerbrandt van den Eeckhoudt, C. van de Passe, Savry, Artus Quellin, Jansen, Wolter Sweersz-Drollich Joannes à Doetichem en anderen.

De eigenlijke historieprenten, voortreffelijk gereproduceerd, werden gekozen uit allerlei openbare en particuliere verzamelingen, waarvan er slechts enkelen in voorrede en prospectus werden genoemd. Men is gaan zoeken in de collecties van het Rijks-Museum, het Koninkl. Oudheidkundig Genootschap, het oudarchief van Amsterdam, het Burgerweeshuis aldaar, de Parijsche *Bibliothèque nationale*, *Albertina* te Weenen, het Amsterdamsche Stadhuis, het Belgische Museum, het *Museum für Kunst und Industrie* te Weenen, het Koninklijk Penningkabinet te 's Gravenhage en in de particuliere verzamelingen van Prof. Wurfain, D. C. Meijer Jr., R. W. P. de Vries, Splitgerber (thans in Fodor),